

Som de i Bilag 1 anførte Oplysninger udviser, er der hvad *Statsarbejder* angaar en stor Mængde Arbejder, som er saaledes forberedte, at de kan iværksættes med kort Varsel, men som endnu ikke er bevilgede.

Arbejdsudvalget maa formene, at Regering og Rigsdag paa den Foranledning, som Arbejdsløsheden giver, efterhaanden bør tage Iværksættelsen af hvert enkelt af de paagældende og eventuelt andre Arbejder, hvorom der maatte komme Indstilling fra vedkommende Statsmyndigheder, op til (fornyet) Overvejelse, i hvilken Henseende bemærkes, at Arbejdsudvalget forbeholder sig i senere Møder — alt efter den Anledning, Arbejdsløshedens Udvikling maatte give — at tage Spørgsmaalene om de enkelte Arbejders Iværksættelse op til nærmere Drøftelse med vedkommende Ministerier og Statsmyndigheder, forsaavidt disse ikke paa eget Initiativ har taget Arbejdernes Gennemførelse op.

Man henleder Opmærksomheden paa, at Arbejdsløshedslovens § 32 for Statsarbejders Vedkommende giver den samme Adgang til at iværksætte dem som Nødhjælpsarbejder, som gælder med Hensyn til kommunale Arbejder, og at der altsaa ad denne Vej vil kunne opnaas et Tilskud til Statsarbejder (af Arbejdsløshedsfonden). Arbejdsudvalget har i et Par Tilfælde modtaget Henvendelser, hvori der peges paa Statsarbejder, som menes at egne sig som Nødhjælpsarbejder. Men i de fleste Tilfælde vil disse Regler næppe være anvendelige, og der opstaar da det Spørgsmaal, om der kunde være Grund til — ligesom foreslaaet med Hensyn til de kommunale Arbejder — af en til Socialministerens Raadighed stillet Bevilling at yde et Tilskud pr. Arbejdsdag i Tilfælde, hvor det drejer sig om Arbejder, som faktisk kun iværksættes af Hensyn til Arbejdsløsheden i Vinteren 1925—26. Da det er samme Kasse, der skal betale selve Arbejdet og Tilskudet, kunde det i og for sig synes mindre rimeligt at bruge denne Fremgangsmaade, der nødvendiggør, at vedkommende Ministerium og Rigsdagen i Forbindelse med Socialministeren og Bevillingsudvalget tager Stilling til Arbejdet. Fremgangsmaaden rummer dog den Fordel, at man paa Socialministeriets Konto faar samlet de Beløb, som i særlig Grad kan siges at være anvendt til Bekæmpelse af Arbejdsløsheden.

Saaframt man maatte finde dette hensigtsmæssigt, kunde der forsøgsvis stilles et Beløb af f. Eks. 1 Mill. Kr. til Socialministerens Raadighed til Fordeling efter Indstilling af det ovenfor foreslaaede Udvalg og efter lignende Regler som for Tilskudene til de kommunale Arbejder.

I det ovenfor Sp. 2909 gengivne Cirkulære fra Socialministeriet er det anført, at der med Hensyn til Arbejder, der allerede er under Udførelse, bør drages Omsorg for, at den Afbrydelse, som — saaledes navnlig ved Byggearbejder, Vejarbejder og andre Jordarbejder — maatte begrundes i Aarstiden, gøres saa kort, som Forholdene overhovedet tillader, selv om det mulig maatte medføre en noget forøget Udgift at holde Arbejdet i Gang. — Meget vil være vundet, saafremt man saaledes kan holde den Arbejdsløshed, som normalt indtræder paa Grund af Vinteren, nede paa et Minimum. Saa indlysende dette i og for sig maatte være, er det ikke destomindre et Forhold, man langtfra altid tager tilstrækkeligt Hensyn til; selv sidste Vinter, hvor det milde Vejr i høj Grad begunstigede Arbejdsmulighederne, lød der mange Klager over Afbrydelser af Arbejdet.